

det er nemmere at faa fat paa den, men det skal nok vise sig, hvor vanskeligt det er at komme til Bunds i, hvor stor Bruttoindtægten er, og det bliver ikke sværere, om man vilde skaffe en Udvej for Teater-ejerne til at mildne Skatten saaledes, at naar de kunde paavise, at deres Indtægt ikke havde været saa stor, som Skatten er, saa slap de f. Eks. med Halvdelen af Nettoindtægten. Det vil føre til, at naar en Mand havde opført Forestillinger, som bragte Tab, skulde han ikke betale Skat, hvad jeg synes er ganske rimeligt.

Der er meget ved Lovforslaget, jeg ikke kan finde ud af, og derfor har jeg paa forskellige Punkter ikke kunnet bringe det frem, jeg ellers vilde have sagt. Jeg kan f. Eks. ikke se, hvorledes man skal beregne Skatten, skal det være dagevis eller ugevis eller hvorledes? Naar en Mand f. Eks. foreviser en Kone med Skæg, skal det saa være hver Gang eller om Dagen eller hver Uge, der skal betales Skat? Det vil gøre en ikke ringe Forskel for vedkommende, paa hvilken Maade det skal være. Men det kan jeg ikke finde noget om i Lovforslaget. Jeg kan heller ikke finde noget om Teatrene, men jeg vil antage, at man der vil beregne det pr. Sæson.

Jeg skal kun indskyde, medens jeg taler om dette i Almindelighed, at det glædede mig meget at høre, hvilken kraftig Støtte Finansministeren vilde være for Finanslovkommissionens Bestræbelser, og jeg tvivler ikke om, at det vil virke oplyvende paa Finanslovkommissionens Medlemmer. Det vilde naturligvis i endnu højere Grad styrke vor Arbejdsiver og vort Haab om at faa et godt Resultat, hvis man kunde være vis paa, at den højtærede Finansministers Løfte ogsaa gjaldt de andre Medlemmer af Ministeriet, saaledes at man kunde gaa ud fra, at de med milde Øjne vilde se paa de foreslaaede Beparelser og gøre deres bedste for at føre dem ud i Livet.

Der er et Punkt i det foreliggende Forslag, som jeg vil berøre — skønt det paa Grund af den stedfundne Diskussion sker med nogen Beklemthed — nemlig det kongelige Teaters Stilling. Hvis jeg har forstaaet det rigtigt, saa har det kongelige Teater i Modsætning til Privatteatrene hidtil ikke svaret nogen som helst Afgift. Nu foreslaas det i Lovforslaget, at det kongelige Teater for Fremtiden skal svare samme Afgift som de andre Teatre, altsaa 15 pCt. Allerede det, synes jeg, er haardt nok, at et Teater, som hidtil ingen Skat har svaret, nu skal svare 15 pCt., medens de

andre kun faa 10 pCt. Forhøjelse. Ethvert Teaters Økonomi er ordnet paa en vis Maade, og det kongelige Teaters Økonomi bliver haardere ramt end de andre. Men jeg forstaaer godt, hvorfor man vil stille det kongelige Teater lige med de andre Teatre, det er, fordi Staten ikke vil begunstige en Konkurrence mellem Teatrene. Jeg tror nu ikke, dette har det mindste at sige. Det har vist sig, at de private Teatre hidtil have kunnet konkurrere med det kongelige, endskønt det ingen Afgift har haft at svare, og jeg antager ogsaa, det vil kunne ske i Fremtiden. Det kongelige Teater og de andre Teatre have Virkeligheden ganske forskellige Opgaver og et ganske forskelligt Publikum, saa jeg mener ikke, at man skal frygte noget i den Retning. Men det være, som det være vil: naar vi se, at Regeringen, og vel ogsaa Rigsdagen, stadig vil opretholde det kongelige Teater som Statsinstitution, saa bliver for øvrigt Resultatet nok, at man tager fra den ene Lomme og lægger i den anden. Det er ganske klart, at naar vi sætte Tilskuddet til det kongelige Teater f. Eks. til 100,000 Kr., og Skatten er 15 pCt., saa ville, da Bruttoindtægten vistnok i sidste Sæson har været 1 Mill. Kr., 15 pCt. deraf blive 150,000 Kr. Det er da ganske klart, at de 150,000 Kr. kommer Staten til at skyde til eller betale paa en eller anden Maade; naar man vil holde det kongelige Teater oppe, saa er der ikke noget at gøre ved det. Det kongelige Teaters første Formaal kan ikke være at tjene Penge, det ville vi naturligvis gerne have, men kan det ikke betale Skatten, maa vi betale. Man henviser saa til, at Teatret kan forhøje Priserne. Det er muligt, det ved jeg ikke noget om, men saa bliver den Afgift, som skal betales, endnu større. Det eneste, jeg kan se, og som for Resten glæder mig som Københavner, er, at naar det kongelige Teater kommer til at betale 150,000 Kr. i Afgift, skal Kommunen have $\frac{1}{3}$, altsaa 50,000 Kr., medens den tidligere intet fik. Men det synes jeg ikke er et Resultat, som fra Statens Side kan være anbefalelsesværdigt, medens det kan være meget behageligt for København.

Jeg er imidlertid noget i Tvivl med Hensyn til det kongelige Teaters Stilling. Det hedder nemlig i Lovforslagets § 4: „Finansministeren kan eftergive eller nedsætte Afgiften af de i denne Lov omhandlede Forestillinger og Fremvisninger og deslige, naar disse finde Sted i almen-nyttigt eller velgørende Øjemed“. Jeg saa efter, om der ikke stod noget i Bemærk-